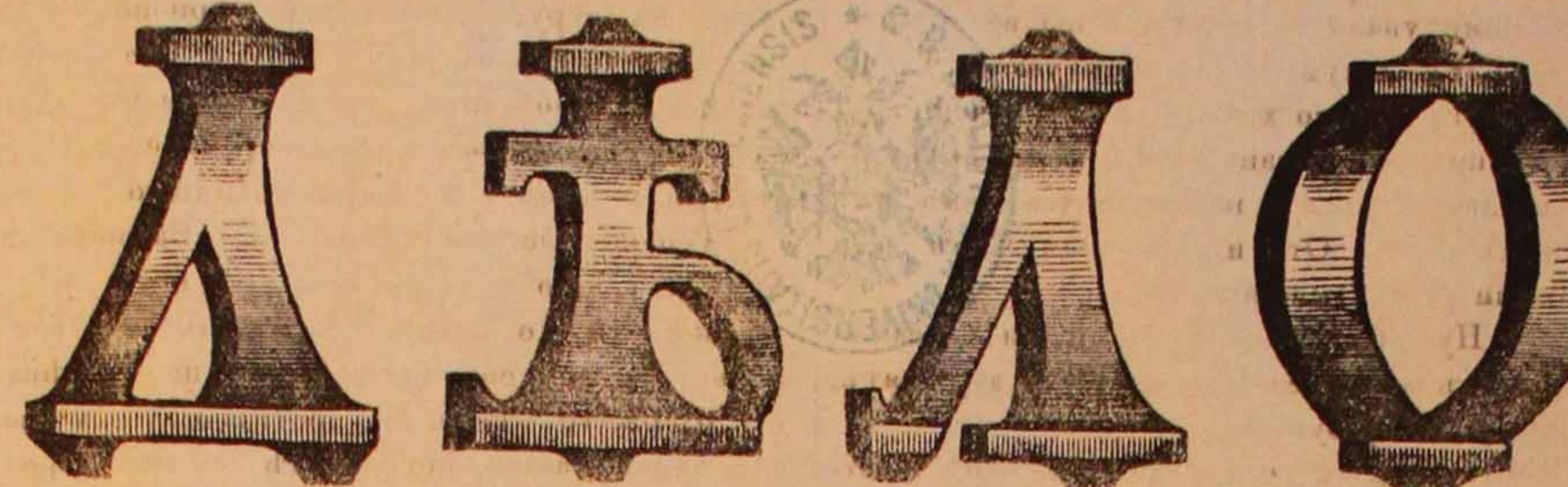

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы кромъ рускихъ сягатъ о 4-ой год понох. Литер. додатокъ "Бібліотека наїзномъ, поїздомъ" виходить по 2 почат. аркушъ кожного 14-го и послѣднаго для кожного мѣсяца. Редакція, судь міністриції і експедиції підъ Ч. 44 улиці Галицка. Всі звесті, посылки и реклами ваджити пересылати підъ адресою: редакція и адміністрація "Дѣла" Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи не ввертаються толькож на попереднє застереженіе. Підніжній чисто 12 кр. а. в. Оголошенія приймаються по цій 6 кр. а. в. дільниці печатки. Рекламії неопечатаній вѣльзть бѣт порта. Предплату ваджити пересылати франко (найлучше поштовими пересылками) до: Адміністрація часопису "Дѣло" в. Галицка, Ч. 44

ВІ. Читательвъ въ Россії просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ *ж-і*, *б-і*, *и-і* (въ серединѣ и на концѣ слівъ) = *ы*, *и* (на початку слівъ и по самогласныхъ) = *і*, *б* (на початку слівъ) = *ві*.

Съ днемъ I (13) липня розпочався III. четверть року. Просимо П. Т. Предплатниковъ вирѣвнати всѣ рахунки.

Рускій языкъ въ мѣскихъ школахъ.

Стремленіе до полонізаціи галицко-руського народа легко дається спостерегти на коржомъ полі нашого суспільного життя; Русини всюди мусятъ вести оборонну борбу о свои природній права національний. Якъ кождій майоризованій народъ, такъ и Русини тымъ енергичнѣше поступаються въ той борбѣ, чимъ більше розбуджується въ нихъ почуття національнихъ своихъ правъ и потребъ, конечныхъ до розвою и поступу.

Борба о національному просвѣту и науку, борба о рускій школѣ — стоїть нынѣ далеко крѣпше, якъ коли небудь, въ програмѣ Русиновъ. Ми бачимо, якъ наші противники съ кождимъ рокомъ стараются захопити що разъ більше нашихъ шкілъ підъ впливъ польщины. Бачимо, що число народныхъ шкілъ съ вкладовыми языками рускими павѣть по селяхъ все зменшуються, а що ж доперва говорити о мѣсточкахъ и мѣстахъ! Не знайти нынѣ — не кажемо вже мѣста, але мѣсточко, въ корѣнії народній школѣ языккомъ вкладовыми бувбы языкъ рускій! А прецѣ суть мѣсточки, где значну більшість мешканцевъ становлять Русини, а вкладовыми языками въ школѣ есть языкъ польский! Суть мѣсточки и мѣста, где есть вправдѣ велике число Жидовъ, але зъ христіянъ далеко більше Русиновъ, якъ Поляківъ, — дялчожъ отже — коли вкладовыми языками не може бути жаргонъ жидовський, що есть рѣчею зовсімъ справедливою, — не може бути языккомъ вкладовыми языками рускій, але польский? Зъ отки отже Русини, більшість коренныхъ мешканцевъ по нашихъ мѣсточкахъ, мають ради роботи горстки звичайно зайшливихъ Поляківъ звѣкати ся школьного вихования своихъ дѣтей въ рускому матеріалу языківъ и глядѣти на то, якъ дѣти ихъ, — на перекоръ засадиши педагогики зъ однієї сторони, а основнимъ законамъ державиши зъ другої, — мають учитися въ чу-

жомъ, польскомъ языківъ?! Зъ отки значне число рускихъ жителівъ по більшихъ мѣстахъ має звѣкати права національного рѣдного вихowania своихъ дѣтей, коли основний законъ державиши запоручає кождій народності право національної просвѣти?

Такъ очевидно не повинно бути. А що такъ дѣється, тому вина въ першій линії галицка устава школъна, а дальне цѣла система школъна въ нашому краю и пещасливій нашій громадскій и суспільний отнішения. Галицка устава школъна постаповляє, що о языківъ вкладовомъ рѣшаються ті, що школу удержануть, — рада громадска. А понеже при звѣстныхъ пынчиныхъ отнішенияхъ по мѣсточкахъ и мѣстахъ нашій мѣщане идутъ що-разъ більше въ кутъ, а бурмиструють и засѣдають въ радахъ Жиды та Поляки, — то они и рѣшають, що языккомъ вкладовыми має бути — польский. Жиды, звѣстно, народъ такій, що всюди для зиску держить руку сильнѣшого властею, отже у насъ идуть за Поляками.

Кождому спає ясно, що першимъ дѣломъ Русиновъ, щоби дойшли до свого права, буде — старатися о змѣні галицкої уставы школъни. Справу ту порушивъ недавно діловий письменникъ п. Михайло въ "Батьківщинѣ" (ч. 25 зъ 22 л. червня). Онь завзыває рускихъ мѣщань, щоби громадами петиціями до сойму домагалися по мѣсточкахъ и мѣстахъ "бодай одної рускої школы" — при дотичній змѣнѣ уставы школъни. Вѣзваше тоє мы мусимо зъ своєї сторони горячо поперти.

Посля нашого погляду ессенціональної змѣпо въ дотичній постановѣ уставы школъни, буде змѣна, що о языківъ вкладовомъ въ школѣ а взгядно въ школахъ народнихъ по селяхъ, мѣсточкахъ и мѣстахъ має рѣшати **само собою** числове отнішенье жителівъ рускої и польскої народності, а не рады особливо мѣскі, котрій дуже часто не палежати до тої народності, котра "школу удержануть". (Жиды тутъ не берутся въ рахунокъ, бо ихъ языкъ не може бути вкладовыми, а повинній такъ само учитися по руски, якъ по польски). При такої ессенціональної змѣнѣ постановы уставы школъни не дѣялися такій несправедливости, якъ тепер. Языкъ вкладовий бувбы розставленій въ пропорції до числа мешканцевъ рускої и польскої народності. А якъ уло-

жилосьбы тоє отнішенье (чи паралельки рускій або польскій, чи вкладъ однихъ предметівъ въ рускому а другихъ въ польскомъ языківъ, чи зовсімъ окремі школы), — се вже залежить, — якъ справедливо замѣчає п. Михайло, — отъ обставинъ въ кождій поодинокїй мѣщевості.

Нехай же всѣ покривдженій Русини въ селяхъ и въ мѣстахъ добре розважуть свои мѣщевій обставини и громадно вносить петиції до сойму о змѣнѣ галицкої уставы школъни въ той напрямленію, якъ мы его въ горѣ показали.

ДОНИСИ.

Катеринославъ, 21 ст. ст. липня.

Поки у Вамому царствѣ жидовске пытає сконцентрувалося въ судовихъ палатахъ по Тисса-Есларському дѣлу, у насъ зновъ народъ почавъ свій самосудъ надъ жидами. Тепер вже и Катеринославці знають, — бо певне їхніми власними очима бачили, — що то таке "еврейскій погромъ". Доси они толькожъ газету читали, якъ розбивали жидовъ по другихъ городахъ.

Почаває сей "погромъ" або "роагромъ" у середу 20 ст. стиля липня о годинѣ 10 до півдня. Розказують, що одна бременна жінка зъ христіянъ прійшла у крамницю жида Немировського чогось купити. Онь єї вилаявъ, — она не змовчала. Давъ біль фі стусана підъ боки такого, що она вилетѣла венять на улицю, скотилася по сходахъ, розбилла голову о каміння й зомлѣла. Якъ привезли єї у поліцію, тамъ она якъ жиды кажутъ, поронила дитину, а якъ наші кажуть, и сама умерла.

Чи сяка чи така доля тої бѣдолахи, на певне не знаю. Знаю добре толькож, що въ сего, а не въ чого іншого почався "погромъ". Розбивши крамницю Немировського, почали бити и нївечити крамы другихъ жидовъ, зъ початку на базарѣ, а потімъ по Караванській улиці и на Бульварѣ. Войска у городѣ було всіго одна рота. Вывѣвъ ѿ роту батальйонний командиръ на базаръ та й почавъ усмиряті. Поліцмайстеръ, губернаторъ, жандарми, — всѣ зборилися въ купу и почали отганяти народъ. Поливали "погромцівъ" зъ пожарнихъ сиаковъ, але тії сміючись ще дякували, що ихъ

Предплату на "Дѣло" для Австрії: Для осені на пѣльмѣ року . . . 12 кр. на пѣльмѣ року . . . 12 руб. на пѣльмѣ року . . . 6 кр. на пѣльмѣ року . . . 6 руб. на чверть року . . . 3 кр. на чверть року . . . 3 руб. съ дод. "Бібліотеки": съ дод. "Бібліотеки": на пѣльмѣ року . . . 16 кр. на пѣльмѣ року . . . 12 руб. на пѣльмѣ року . . . 8 кр. на пѣльмѣ року . . . 8 руб. на чверть року . . . 4 кр. на чверть року . . . 4 руб. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на пѣльмѣ року . . . 5 кр. на пѣльмѣ року . . . 5 руб. на пѣльмѣ року . . . 250 кр. на пѣльмѣ року . . . 250 кр. на чверть року . . . 125 кр. на пѣльмѣ року . . . 125 кр. Для Варшавиць, окрімъ Россії: на пѣльмѣ року . . . 15 кр. на пѣльмѣ року . . . 750 кр. на чверть року . . . 375 кр. съ дод. "Бібліотеки": на самъ додатокъ: на пѣльмѣ року . . . 19 кр. на пѣльмѣ року . . . 6 кр.

проходжують середъ тяжкої працї підъ пекучимъ сонцемъ. Чимъ більше командиръ то пітавъ людей своїмъ конемъ, тымъ більше розбивали шинквѣ, де выпивали горячку, тымъ більше розростався погромъ.

Кажуть, що поліцмайстеръ побивъ одного погромця.

— Якъ ты смієшь грабувати? — питає дівчина.

Погромець дере на собѣ сорочку (одна одвѣжка, котра у него була) и каже: "Вы й не повѣрите, Ваше Превосходительство, сколько аль мене вяявлѣ жидъ за ѿ сорочку, що сама розлазиться на плечехъ; а весь часъ у такихъ сорочкахъ ходимо! Щожъ зъ того, що хочь одинъ день не такъ поживемо!"

— Такъ, ты ще смієшь оправдувати свое розбиватво! — крикнувъ поліцмайстеръ и затопивъ єму въ піку.

Кажуть, що другій ктось розрубавъ шаблою живіть одному зъ погромцівъ и випустивъ єму требухи. Се ще більше дратувало народъ.

Надъ вечерь посунули въ городъ робочій зъ моста, що будеся коло Катеринослава черезъ Дніпръ. Тамъ працює ихъ 5000. Пожувши, що вже въ городѣ бути москалівъ (жовнії) христіянъ, лавою сунули они въ бітти у городѣ, поблизу кути у якусъ тацу замѣсть барабана, и розпустивши надъ головами замѣсть працорвъ флаги, що були наготовленій на день іменинъ государинъ імператрицѣ.

Москалівъ перегородили имъ улицю.

— Куда, братцы, ідете? — питає губернаторъ.

— На непріятеля нашого, на жида йдемо!

Тутъ вже почали руйнувати дому, магазини ст. вигарами, съ одвѣжкою, съ всякими друими товарами. Пухъ въ перинѣ и подушкѣ вкривавъ улицѣ. Гармідеръ, гомонъ, свистъ и торохтѣніе розбиванихъ оконъ и дверей чути було по цѣлому городу. Якъ вже сутенѣло, до того шуму додався ще й грімъ сальвъ въ ручниць; одержано вже Высочайше розрѣшеніе: стрѣляти у бунтовщиківъ. Знайдучи воянну техніку люде казали, що такими сальвами була взята Шипка, — що стрѣляючи у натовпъ людей такими сальвами, можна покласти на мѣсци сотнї трупівъ. Але те, що на Шипцѣ довело до цѣли, у Катеринославѣ толькож більше розрѣйнувало. Після сальвъ у 150—200 набоївъ падало мертвихъ и раненихъ.

українську колегію, а головою колегії установивъ бригадира Вельмінова і призначивъ єму шесть московськихъ штабсь офицерівъ на застѣлательній. Україна мала вже управлятися після такої системи колегіальнї, яку заведено въ 1719 р. въ цѣлій Россії, — замѣсть дотеперѣшньої канцелярії. Мѣсце бувшого

українського приказа мала заняти українська колегія, однакъ съ тою важною роботою, а на Українѣ, въ мѣсточку Глуховъ. Она була найвищимъ урядомъ на Українѣ, вищимъ бѣт самого гетьмана; гетьманъ мусївъ у колегії пытати о раду. Українську колегію заложено після такої системи колегіальнї, яку заведено въ 1719 р. въ цѣлій Россії, — замѣсть дотеперѣшньої канцелярії. Мѣсце бувшого українського приказа мала заняти українська колегія, однакъ съ тою важною роботою, а на Українѣ, въ мѣсточку Глуховъ. Она була найвищимъ урядомъ на Українѣ, вищимъ бѣт самого гетьмана; гетьманъ мусївъ у колегії пытати о раду. Українську колегію заложено після такої системи колегіальнї, яку заведено въ 1719 р. въ цѣлій Россії, — замѣсть дотеперѣшньої канцелярії. Мѣсце бувшого українського приказа мала заняти українська колегія, однакъ съ тою важною роботою, а на Українѣ, въ мѣсточку Глуховъ. Она була найвищимъ урядомъ на Українѣ, вищимъ бѣт самого гетьмана; гетьманъ мусївъ у колегії пытати о раду. Українську колегію заложено після такої системи колегіальнї, яку заведено въ 1719 р. въ цѣлій Россії, — замѣсть дотеперѣшньої канцелярії. Мѣсце бувшого українського приказа мала заняти українська колегія, однакъ съ тою важною роботою, а на Українѣ, въ мѣсточку Глуховъ. Она була найвищимъ урядомъ на Українѣ, вищимъ бѣт самого гетьмана; гетьманъ мусївъ у колегії пытати о раду. Українську колегію заложено після такої системи колегіальнї, яку заведено въ 1719 р. въ цѣлій Россії, — замѣсть дотеперѣшньої канцелярії. Мѣсце бувшого українського приказа мала заняти українська колегія, однакъ съ тою важною роботою, а на Українѣ, въ мѣсточку Глуховъ. Она була найвищимъ урядомъ на Українѣ, вищимъ бѣт самого гетьмана; гетьманъ мусївъ у колегії пытати о раду. Українську колегію заложено після такої системи колегіальнї, яку заведено въ 1719 р. въ цѣлій Россії, — замѣсть дотеперѣшньої канцелярії. Мѣсце бувшого українського приказа мала заняти українська колегія, однакъ съ тою важною роботою, а на Українѣ, въ мѣсточку Глуховъ. Она була найвищимъ урядомъ на Українѣ, вищимъ бѣт самого гетьмана; гетьманъ мусївъ у колегії пытати о раду. Українську колегію заложено після такої системи колегіальнї, яку заведено въ 1719 р. въ цѣлій Россії, — замѣсть дотеперѣшньої канцелярії. Мѣсце бувшого українського приказа мала заняти українська колегія, однакъ съ тою важною роботою, а на Українѣ, въ мѣсточку Глуховъ. Она була найвищимъ урядомъ на Українѣ, вищимъ бѣт самого гетьмана; гетьманъ мусївъ у колегії пытати о раду. Українську колегію заложено після такої системи колегіальнї, яку заведено въ 1719 р. въ цѣлій Россії, — замѣсть дотеперѣшньої канцелярії. Мѣсце бувшого українського приказа мала заняти українська колегія, однакъ съ тою важною роботою, а на Українѣ, въ мѣсточку Глуховъ. Она була найвищимъ урядомъ на Українѣ, вищимъ бѣт самого гетьмана; гетьманъ мусївъ у колегії пытати о раду. Українську колегію заложено після такої системи колегіальнї, яку заведено въ 1719 р. въ цѣлій Россії

котрой предкладала замѣтъ правильной науки школой въ протягѣ 7-го respective 8-го року школьнаго четыролѣтнаго посѣщеніе школы повторяючи або недѣльно и то только въ зимовомъ разсрочю. Рада школьнаго краева выводитъ въ широкихъ мотивахъ своего рѣшени, что така повторяюча наука не отпоявдасъ анѣ законами школьнаго и что таке обнаженіе осмольтнаго обовязку школьнаго есть недопустимо. — Шо до жаданія, наано ввести науку повторяючу, заявлено офиціально, что оно було вже поднесено при обращахъ надъ новелю школьнаго, однакъ здото отклине. — Яко причину сего подносятое обстоятельство, что при поретаженію учительѣвъ не можна отъ нихъ жадати щоби учили ще и въ недѣлю а то тымъ болѣше, что новелю школьнаго зъбовязу ихъ въ недѣлю займати органами и спѣвомъ хоральными. Новелю школьнаго допускае змененіе часу науки на 4 а павѣть на 3 годинъ тыхднево а понизше сего не може зйтъ управа науки, если о лжѣсъ науцѣ дѣтей въ 7 або 8 роцѣ має бути бесѣда.

(Комисія для поладженія справы Сихельбургской) реамбульдала дnia 25 л. липня — якъ доносять зъ Любляны до "Vaterland" — Маріенталь, а дnia 26 липня оглядала границю коло Меттингъ и удалась зъ отгамъ черезъ Браславицъ въ Радвицъ до Лесецъ и Драги, где по поводу наявуючои тогды заразы на худобу стрѣтила наибольшій трудности. "Slovenec" разбирае пытаніе принадлежности спорного дистрикту. Розъяснивші историче право и отперши замѣтъ, будто Хорватія сей дистриктъ черезъ задавненіе на була, выводитъ єнъ, що жителѣ въ всѣхъ своихъ погрѣбахъ глядять помочи и охорони лишь въ Краинѣ и лише на Краину суть обмеженій. Въ недѣлю и свято роится въ Ландштраѣ Ускокамы, що приходять тамъ за своими дѣлами. — Коли зачнутся роботы въ винницяхъ, приходятъ вже въ недѣлю жїаки до Ландштраѣ, щоби напанити на єлый тыхдень на роботу. — Якъ выбѣ градъ єзбѣ, що не рѣдко лукається, тогды шукає Сихельбургикъ прибѣжища въ Краинѣ, а якъ прїде часъ єїбъ, получає єнъ въ Краинѣ по большої части беззлаго отъ людей милосердныхъ потребне наспѣніе, а звертається такожъ на весну въ передновокъ до своихъ краинскихъ сусѣдівъ, щоби себе и свою родину охоронити отъ голоду. — Не можна забувати сего, що сей дистриктъ належить въ Австрію до найбѣднѣшихъ. Позаякъ же єнъ на Краину зовѣтъ спускається и безъ Краини не мѣгбы существовать, то булави одна подстава больше, щоби его въ природнѣ матернѣй країнѣ политично сполучити. — Въ концѣ подносять авторъ статія въ "Slovenec-u", що Сихельбургцѣ самі желаютъ прилученія до Краини, що зъ взгляду на гзаданія легко дастъся въяснити. — Отношенія съ Хорватію обмежалися до урядовихъ дѣлъ. Але и въ тѣмъ отношенію они незадоволені, бо мусатъ ходити до суду въ Карльштадѣ, що отдаленій 8 годинъ дороги, або въ Огулицѣ, що лежить ще дальше.

(Урядова газета для Босніи и Герцеговини) оголошує цѣсарське розпорядженіе зъ дnia 8 грудня 1882 о поборѣ рекрутовъ. Въ р. 1883 будуть покликани уродженці въ рр. 1863 и 1864. Зъ поможи поставленыхъ має бути 1200 людей ужитихъ до презенційної служби, а кромѣ того має въ сїмъ роцѣ утворити 4 новій компанії инфантерії. Уродженці въ роцѣ 1860 будутьувольнені отъ ставленія. — Начальникъ краю додає заразомъ, що початокъ сегорочної бранки буде оголошений разомъ съ пляномъ дороги комісії асентерункової.

(Продовженіе привилегій північної жїлѣзницї) має вже бути уложене, а "Fremdenblatt" довѣдється наявѣтъ о близшихъ условіяхъ умовы. Постає гзаданіхъ условій привилегія мають бути продовженіи на дальшихъ 30 лѣтъ а въ протягѣ тогого часу має бути амортизований єлый капіталь акційний, дальше має бути звернена цѣла субвенція въ сумѣ 5 міліоновъ, удѣлена моравской жїлѣзницї. Дальше має північна жїлѣзница обнати въ свїй зарядъ пограничну жїлѣзницю моравску и моравско-шлеску центральну жїлѣзну дорогу; будова лѣкальнихъ жїлѣзницъ лежачихъ въ границяхъ північної жїлѣзницѣ має бути переведена каштомъ північної жїлѣзницѣ а кромѣ тогого маються особно оподатковати склады углі камінного, належачого до товариства північної жїлѣзницї.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Комісія Гурки варшавскимъ генераль-губернаторомъ має велике значеніе міністри. Гурко есть однімъ зъ найздобнѣшихъ россійскихъ генераловъ, дуже поважаний задля оного характеру и знаній зъ своєї енергії. Підъ єго отже окомъ маються вести фортификаційніе роботы въ Царствѣ Польскомъ. Роботы тѣ, якъ чуемо, поступаючи вже скоро. Въ Царствѣ Польскомъ будується цѣла сїть стратегичныхъ жїлѣзницъ. Фортификація Ковна поступає скоро и въ єнъ найбѣднѣшій таїнѣ. До роботъ уживають лишь самыи Россійськіе роботники, которыхъ на роцѣ около 10.000 сироваджено зъ глубокой Россіи до Ковна. Гурко, якъ доносять зъ Варшавы, выбирається на обѣдь всѣхъ губерній Царства Польского; подорожь таї має головно на цѣлії інспекції войска розложенного въ варшаво-кѣмпѣнії округъ воєводи. Въ цѣлому Царствѣ Польскомъ шанує по поводу інспекції незвичайний рухъ всѣхъ властей. — Комісія для справъ жїлѣзничнихъ ремесловъ, можуть держати у себе право-славныхъ роботниковъ. На міністъ Побѣдоносцева ухвалила комісія, що жидамъ не вольно держати

право-славныхъ роботниковъ. — Польске пытаніе займає зновъ єтъ якогось часу газеты. На міністъ профес. Адольфа Вагнера, що Польща мусить бути отбудована, бо того Нѣмеччинѣ потреба, подає Аксаковъ зновъ іншій пляни. Підоля єго думки належали бы Польщу етнографично обмежити и длятого вилучити зъ Царства Польского всѣ не чисто-польскій елементъ. Єнъ каже, що належали бы отбудити половину губ. сїдлецкої и люблинської, злучити въ одну губернію съ головнимъ городомъ Холмомъ и прилучити до кіевскогого генераль губернаторства. Тымъ способомъ перенесою адміністративній осередокъ зъ Варшавы до Кіева. Такъ само радитъ прилучити частъ сувальской губернії до ковенецкой а частъ до віленської.

Польске пытаніе и Французы. Отъ якогось часу стали Французы цільно слѣдити всяки праїви славянскогого руху въ австрійской державѣ и разбирають єтъ часу до часу славянське пытаніе въ обширнѣихъ навѣтъ статыхъ. Не мало то здивує, що Французы, которыхъ Славяне, особливо австрійскї, такъ мало обходили, нынѣ сталися ними займати и разбираютъ ихъ значеніе зъ всѣхъ сторонъ. Потройный союзъ видко не дає имъ супоко и заставляє ихъ добачувати въ австрійскихъ Славянахъ свого союзника, который въ даномъ случаю мѣгбы имъ придатися. Всаки ихъ комбінаціи опираються на тѣмъ, що Славяне повинні бы заплати — и займати въ неднѣомъ часѣ федеративне становище въ австрійской державѣ, а тогды упаде зовѣтъ нѣмецкїй централізму а съ нимъ и найголовнѣшій підпора австрійско-нѣмецкого союза. Трохи отмѣнило задавленіе на становище Славянъ въ Австрії „Journal des Dѣbats“. Після него федералізмъ австрійскихъ Славянъ и славянська політика не повинні взяти верху въ австрійской державѣ, бо інакше ослабили бы єи значеніе и підконали силу; Славяне повинні лишь на столько взяти верхъ, щоби спровадити централізмъ до минимуму и допомогти "чисто австрійской політицѣ". Якъ видко, однімъ и другимъ ходить о то, щоби при помочи Славянъ ослабити або и зовѣтъ збривати союзъ Австрії зъ Нѣмеччиною. Французы політики забувають одножъ, що попри Славянъ въ Австрії важну такожъ ролю отграють Угри. Сї, хочъ съ Французы дуже симпатизують, всеожъ такї змушенні єз вгляду на свои отношения до Славянъ придергуватися Нѣмеччини.

До такої аналізу славянського дѣла въ Австрії маємо нынѣ одинъ причинокъ болѣше. Французы погорікъ Мартенъ оголошує въ своїмъ письмѣ "Полаки и потройний союзъ" свою погляди на славянську въ загалѣ, а въ окремости на польскую справу въ Австрії, а хочъ єнъ и не въскаує єюно свого погляду, то все таки видко, що велику вагу кладе на польске пытаніе. Высуваніе польского пытая на передъ, — се знакома давна штука французы, котрой колись самі Поляки дуже вѣрили; часы тѣ однакъ уже проминали и нынѣ вже не на часѣ такї пристарѣй рѣчи въкликували. Видко, що Мартенъ самъ не довѣрею своимъ поглядамъ, коли наводить въ своїмъ письмѣ недавно порушену гадку прилученія давнихъ польскихъ провинцій до Австрії въ заміну за Трідентъ и наводить заразу "Dienst. Rogn.", котрой доказує, що така замѣта есть только ілюзорично, бо жъ на случай вѣйнъ Австрії и Италиї по Россію, Нѣмеччинѣ не позосталы неутрально лишь загорнули краї ажъ по Вислу, а тогды замѣтъ реставрації Польши — насту-

п. вступивъ на престолъ по своїмъ єтци; до 1863 р. мусить безнастно нести вѣйну стъ ворохобниками въ власнѣмъ краю и стъ Французы, котрой ему тогоды частъ краю забрали а на послѣдокъ угодою зъ 1874 р. зробили своїмъ вазломъ. Неласкоть тогды угоды дала причину тѣрїшиї вѣйни Адамітѣвъ съ Французы. На сїдникомъ Тю-Дука есть єго своякъ Фу-Дакъ, але понеже суть єще и другій претендентъ до анатомскогого престола, то здається, не обойдется безъ межисобицѣ, зъ котрой, розумѣється, Французы зможуть скористати, а навѣтъ може имъ удастся загорнути єлый Адамъ. Значеніе Француза на далекомъ Всходѣ Всходѣ булоби тогды дуже велике. Зъ одной стороны сповились бажанія Французы вилучити на Всходѣ велику французску Індію, а зъ другої стороны французска сила и культура позыскали значій вильвъ на задно-азіатскїй краї и Французы сталися тамъ панами торговлї и промислу. — Якъ доносить "Tempo", полиція открыла въ Парижі тайный легитимистичний комітетъ, розпоряджаючий значими средствами и стоячій підъ проводомъ знаменитыхъ легитимистовъ. Зъ Парижа доносять, що Лессенсь хоче теперъ, коли Гладстонъ угоду суецкого каналу отклікавъ, порозумѣтися съ другими державами, именно съ Нѣмеччиною що до межинародного значенія каналу. Але позаякъ Англія не бажає єї вмѣшуванія Европы, то хоче порозумѣтися только съ Францією и для того розпочалися вже переговоры обнімаючі ще інші египетскій пытанія.

Англія. Джонъ Морлей, ліберальний членъ після палаты має интерпелювати Гладстона що до отклика англійскогого войска зъ Египту. 10 серпня мін. р. объявивъ Гладстонъ, що армія окупаций позостане въ Египтѣ неозначимою часомъ, а министръ війни Гартнінгтонъ оказалъ на веснѣ, що армія позостане лиши єсть мѣсяцъ; Морлей отже думася интерпелювати, чи тѣ отповѣді подані до вѣдомості другимъ державамъ и чи зайшли обстановки, котрой змушують правительство інакшою поступити; коли такъ не єсть, чи пояснять правительство що передъ замкненемъ сесії свое поступуванье въ сїй справѣ супротивъ парламенту и другихъ державъ. — Палата низша приняла предложеніе правительства въ справѣ основания ліоакально-адміністративного министерства для Шкотії 99 голосами противъ 21. — Въ Африцѣ грозить Англія нове пізбієнчесство зъ сторони Зулюсобѣ. Коли Англичане побѣдили Зулюсобѣ и ихъ князя Кечвея (Cetewayo) повезли до Лондону, роздѣлли цѣлій край — вѣрно пословицѣ divide et impera — на 12 частей пімѣжъ племеннихъ старшинъ. Коли одножъ Кечвею вернувъ зновъ до краю и хотѣвъ давни свою власть здигнути, знайшовъ опору въ однѣмъ зъ племеннихъ старшинъ, котрой, піодозрѣючи Кечвея о велику прихильнѣсть для Англичанъ, напавъ на него несподівано, спаливъ єго столицю Улонди и єго самого забивъ. Въ битвѣ підъ Улонди погибли 1000 людей. Цѣлій край Зулюсобѣ заворушився. Цѣлу ворогобна припилюють якомусъ Англичанинови Дуну, котрой приставши передъ лѣтами до Зулюсобѣ, принялъ ихъ звичай и обыкн., стався старшимъ одного племеніи, и при послѣднѣомъ підѣлѣ краю получивъ значиму єго часомъ. Сей отже Англичанинъ стремить до самостїйної держави, а Кечвею бувъ ему вже давно солею въ єцѣ. Щоби позбутисѧ Кечвея, а черезъ него и англійского впливу, довѣвъ Зулюсобѣ до явної ворогоби противъ протегованого Англичанами князя. — О замордованіе зрадника Керєя маємо теперъ трохи докладнѣшій вѣсти. Керєй и О'Доннель пили разомъ въ салонѣ другої класи на пароходѣ "Melrose". Коли О'Доннель стрѣливъ до Керєя зъ заду, сей поступившися колька кроковъ а О'Доннель стрѣливъ єще два разы до него въ плечѣ, по чѣмъ Керєй въ 20 минутъ померъ. Кто такій О'Доннель не знає; кажутъ, що має бути близкимъ європейськимъ убийцѣвъ въ парку Феніксъ. Ходить вѣсти, що въ Дублінѣ завязалося тайне товариство, котрое постановило поубивати всѣхъ зрадниківъ и денунцітвъ, що сталися причинюю повищенія убийцѣвъ въ парку Феніксъ.

Сербія. Зъ Бѣлграду пишуть, що посту покъ россійскогого святѣшаго синода дуже немило вразивъ сербскій правительство. Рѣчъ була така: Ігуменъ сербскогого монастыря въ Москвѣ, Теофіль, споминавъ въ молитвѣ имя сербскогого митрополита, котрого россійскій святѣшій синодъ не хоче призначати. Московскій митрополитъ отже засуспендувавъ за тоє сербскогого игумена. Сербское правительство отповѣло на се тымъ, що отѣклило игумена зъ Москви, а монастырь казало замкнути. Звѣстно, що Сербія стратила въ Россії симпатію, а сей церковный конфліктъ єсть лишь наслѣдкомъ політическихъ змѣй. Поступокъ сербскогого правительства дастъ тымъ пояснити, що Сербія була змушена боронити своїй державної суверенності. Сей конфліктъ однакожъ не потягне за собою нѣкого великого непорозумія мѣжъ обома правительствами, позаякъ Гирсь недавно пояснивъ, що россійське правительство стогда на боцѣ єгъ дѣланіи св. синода.

Румунія. Не давно тому, якъ Румунія мусила перепрошувати Австрію за бесѣду въ вѣдомості Градистеану, а вже зновъ дає поводы до невдоволенія свого могучого сѹѣда. Въ парламентѣ именно постягається от гадкою змѣнити дотепернїй титулъ "короля Румунії" и застутити єго "королемъ Румунії". Ся змѣна, на показъ інвінія и малозначуща, перейде, здається великою бѣдштсю въ сїмѣ. Коли въ Румунії були дѣйстно полученій въ одну державу, змѣна така титулу королевскогого немалаби жадною значенія, але нынѣ, якъ справедливо каже "Politik", есть она такъ неумѣстною, якъ неумѣ-

стимъ булобы, наколибъ цѣсарь нѣмецкїй титулувався "цѣсаремъ Нѣмцѣвъ" або россійскїй царь "царемъ Славянъ". — Другій фактъ, котрой стягає увагу сусѣдівъ на Румунію, есть справа бельгійскогого генерала Бріальмонта. Згаданий генералъ вилучавъ безъ дозволу свого правительства до Румунії, щоби тамъ вести фортификаційній роботы. Австрійське правительство жалувалося по той причинѣ въ Бруксель и правительство бельгійскогого генерала Бріальмонта. Генералъ вилучавъ безъ дозволу свого правительства до Румунії, щоби тамъ вести фортификаційній роботы. Австрійське правительство жалувалося по той причинѣ въ Бруксель и правительство бельгійскогого генерала Бріальмонта. Генералъ вилучавъ безъ дозволу свого правительства до Румунії, щоби тамъ вести фортификаційній роботы. Австрійське правительство жалувалося по той причинѣ въ Бруксель и правительство бельгійскогого генерала Бріальмонта. Генералъ вилучавъ безъ дозволу свого правительства до Румунії, щоби тамъ вести фортификаційній роботы. Австрійське правительство жалувалося по той причинѣ въ Бруксель и правительство бельгійскогого генерала Бріальмонта. Генералъ вилучавъ безъ дозволу свого правительства до Румунії, щоби тамъ вести фортификаційній роботы. Австрійське правительство жалувалося по той причинѣ въ Бруксель и правительство бельгій

посилюся, то упадало, якъ філа на морі. Що даліше було, того я не свідомий. Я оманялася серед густої тьми і пекільнихъ криківъ і стонівъ тисячей людей, котрихъ члены сторчали зъ румовища пропавшого мѣста. Ту збожеволій жінки съ розварюючими нелюдськими зобкомъ глядали дѣтей, тамъ нѣмъ зъ одуру и страху мужини рили за рѣдними въ розвалиахъ. Ту розторила земля отрощеній своєї чистоти и дусъ безодній огнемъ, тамъ знай добулася зъ утробы си кицій потоки и ст шумомъ и шипомъ спливали до моря. Страхъ, боль и горе, судный день и пекло съ всімъ муками и грозами стояло тої ної менѣ передъ очима. Я ратувавъ, — кого, не знаю, — а потімъ безъ тімки побѣгъ я на море и въ горячій борбѣ здобувъ собѣ лодку. На березѣ лежавъ трупъ співачки. Якъ біть ту дѣстався, не знати. Я спасся; нїмъ думаю и чувствую вже здорово. Однакъ на споминъ той пекільної ної дрожу весь, що нїмъ и волостъ на головѣ стаса дуба, коли пригадує собѣ на тое пекло.. — Слабше землетрясенье на Іскії вже два разы отъ часу великої катастрофи повторилося. Въ пятницу наївстило землетрясенье зновъ нещасне мѣсто Казаміцію; вершокъ горы Ело-мо засунувся въ долину. Въ Форіо запалося колька домовъ. Роботники працюють дні и нощі, щоби повитягати трупи зъ підъ розвалинъ. Зъ цѣлого сїта надходять жертви для нещастнихъ, досі зборано около півтора мільйона франківъ.

— Процесъ въ Ниредзгѣ показавъ вже сумий наслідки. Зъ Прешбурга телеграфують, що та-мошнімъ жителемъ страшно не подобається за-кончене процесу. Передъ будинкомъ комітату згромадився народъ густыми лавами и почавъ грізно давитися. На алірьмъ вигорбанено зъ 5 пушокъ, військо замкнуло улицѣ, всіхъ огорнувуть лакъ. Скончилось тимъ часомъ на томъ, що пови-вано єкна въ домахъ жідівськихъ, але чи на томъ конецъ невыясниної драми, — годъ висказати. — На другій день магістратъ мѣста ухваливъ выдати проклямацию до жителівъ, а такожъ зарідже по всімъ средствамъ поліційній и військовій, щоби перешкодити елементальному розрехамъ. Патролъ військовій ходили съ остро набитими карабінами. Гдеажи властитель виль въ околиці мѣста утѣкли зъ перестраху до мѣста підъ охорону війська. Около год. 10 онъ вечеромъ збралася громада около 200 людей и съ крикомъ стала на про-менадѣ передъ броваромъ. Тутъ притягло військо, а товна съ окликами въ честь Істочного звернулася до т. зв. Fischerthor, а оттакъ ст свиста и крика стала вибивати шиби въ жідівськихъ домахъ. Уважено зновъ 4 особи.

— Въ Терстѣ, въ подврію товариства ветеранівъ, експльдувала сими днями петарда підъ той часъ, коли вибѣль товариства нараджувався надъ обходомъ річної замаху. Експлозія не зробила ніякої шкоди; чотири особи уважено.

— Холера появилася вже въ Бомбай; умерло въ послѣдній тиждній 101 особа. — Въ Каїрѣ умерло черезъ день 4 л. с. м. 196, а въ Александриї 5 особъ. Турецка кварантана визначена для кораблівъ неподзорніхъ на 20, а для піодозрі-ніхъ на 25 днівъ. Ромазанъ магометанський вже закончиває.

— Гради, бурї и громы. Въ повѣтѣ городенському знищивъ градъ послѣдніми дніми всіку пашню на поляхъ въ 4 громадахъ, особливо въ Жуковѣ, где падавъ градъ величини волоскихъ орбховъ. — Въ пов. рогатинському надѣлавъ градъ школи въ трехъ громадахъ, особливо въ Озерянахъ. — Въ повѣтѣ жовтівському знищивъ градъ збожа въ 10 громадахъ. — Въ Станиславовѣ и околиці дня 11 (23) с. м. надѣла велика буря многої школи: збрала кольканайця даховъ, поломавъ и пови-рвала многої деревъ, завалила парову цегольню Рубинштайнії и сполки въ Книгінії. — Въ Смерекахъ, въ повѣтѣ лѣс'кому, спаливъ перунъ цѣле обйтство одного господаря, варти 1000 зр. — Въ Гутику, коло Майдану въ пов. станиславовському, забивъ грімъ дѣв'ятки худоби господаря Васила Босаковского, варти 126 зр.

— Зъ Монастирськъ пишуть до „Samorząd-u“ о непорядкахъ, які діють середъ начальства гро-мадского, въ котрому більшість становлять жи-ди-гусити. Бурмістремъ єсть тамъ вже черезъ кольканайця лѣтъ жідъ Сафринъ, а богата ро-дина тихъ Сафринъ такъ рознашілась, що трясе цѣлымъ мѣстомъ. Секретаремъ громади єсть такожъ жідъ, покутній писарь, а заступни-комъ бурмістра Йосифъ Урбанъ, котрый не умѣє читати, анѣ писати — догодне орудье въ ру-кахъ жідівськихъ. Жиды відріаються до всякихъ спрят., котрій принадлежать лиши христіанамъ; такъ прим. роблять собѣ претенсіи до пасовиска съ лѣсомъ, котрій отъ вѣківъ належать виключно до христіанъ. Сумно дуже, що вибѣль краєвый, старство и вибѣль повѣтівъ въ Бучачі не за-радяє сему лиху, котре христіанську людність може довести до сумінъ долі.

— Процесъ соціалістовъ въ Краковѣ засудивъ судъ Адама Мавриція за участъ въ тайномъ то-вариствѣ и за ширене забороненихъ письмъ на 4-мѣсячну кару строгого арешту и на гривну 50 зр. або еVENTUALLY на 10 днівъ арешту, Людвіка Грудзинського на кару 2-мѣсячного арешту съ одноразовимъ постомъ въ кождомъ тиждні, а Марію Грудзинську на 7 днівъ арешту съ одно-разовимъ постомъ.

(Драбін вѣсти.) Кріл. о. Малиновский заду-мавъ переселитися на пробуванье до Перемышля. — Дръ Ф. Костекъ, якъ заявила рада лѣкарівъ, хорій на утробу и для поратованіи здоровла по-виненъ виїхати на цѣлу осінь и зиму на води до Карловихъ Варъ (Карльсбаду). — Пожаръ въ

мѣстѣ Семеновѣ въ Россії надѣлавъ школи на 1,000,000 рубл. Огонь бувъ подложенъ, а під-паляча ухвачено.

Вѣсти єпархіальний.

Зъ АЕпархії Львівської.

На конкурсѣ розписанія капелянія Григо-рія (съ прилуч. Черемховъ), дек. журавенського; речинецъ до 27 л. вересня 1883.

До каноничної інституції завѣданій о. Левъ Струтинський на парох. Космачъ, дек. бого-родчанського.

Митрополича консисторія вставлиса до президії намѣстництва о згоду на запрещенование на парох. Шманьківцѣ, дек. скальського, о. Іоана Гордієвського.

Въ пропозицію на Бзовицю, декан. збо-рівського принятій о. Михаїль Баранъ, завѣд. Петликовецъ, сьмь одній. На Зарваницю дек. тerebovельського оо.: 1) Лѣсовіч Теодоръ, парохъ въ Кутахъ; 2) Борисікевичъ Мих. пар. въ Бѣлобожиниці; 3) Радзікевичъ Александеръ парохъ въ Шоломовѣ; послѣ въ списії: 4) Корнілій Манди-чевський парохъ въ Надворній; 5) Іоанъ Залузець парохъ въ Теребовлі; 6) Даміанъ Бачинський кап. въ Драгобрѣвѣ; 7) Витошинський Іоанъ парохъ въ Денисовѣ; 8) Іоанъ Михалевичъ парохъ въ Лѣсівичахъ.

Заставительство получивъ о. Михаїль Тын-дюкъ завѣдательство въ Кимполонгу, дек. буковинського.

Душпастирські посади получили оо.: 1) Євге-ній Даховичъ сотрудникство въ Збаражі; 2) Си-меонъ Бурнадзѣ сотрудникство въ Городенцѣ.

Личній додатокъ на 3 роки по 100 зр. рѣчно-получили со: 1) Йосифъ Нижапковскій, парохъ въ Дѣдушицяхъ великихъ; 2) Василій Андрющовичъ, парохъ въ Якубовцѣ.

Митроп. ординаріягодится на принятие въ новиція Ч. С. В. В. въ Добромули пн. І-андори Киселевскаго, кандидата нотаріального п. Андр. Мартинюка та Дм. Ткачука, укінчившихъ 5-у гімназіальну класу.

Зъ Епархії Перемышлької.

Въ пропозицію принятій оо. I на парохію Кам'янка-Старе село, дек. потелицкого 1) Стецякъ Сильвестръ, 2) Тимкевичъ Андрей; II. на парохію Кам'янка нова: 1) Крайчикъ Ілля, 2) Туставовскій Євгеній, 3) Кміцикевичъ Анто-ній, 4) Сиротинський Вікторъ; III. на парохію Гошівъ, дек. устрицького: 1) Глушкевичъ Тер-офіль, 2) Рицявець Волод., 3) Чайковський Алекс. 4) Стецишинъ Алексей; IV на парохію Город-хвѣць, дек. нижанівскаго: 1) Кобринъ Іоанъ, 2) Савула Теодортъ, 3) Решетиловичъ Вікторъ, 4) Стецишинъ Алексей.

Презенты получили оо.: 1) Копистяньскій Климентій на парохію Регетѣвъ, дек. бѣцького, 2) Михаїль Якса Ладижинський на парохію Береска, дек. балігородського.

Отпусту получили оо.: Ковалський Титъ, парохъ Спасова, на время тревання сїму краєвого; 2) Чирнавський Титъ, парохъ въ Яворовѣ, для коратованія здоровія.

Заставительство получили оо.: 1) Кароль Белкотъ завѣдательство парохъ въ Диковѣ, дек. олешницкого; 2) Іоанъ Решетилъ завѣд. парохію Угнова, дек. угновського; 3) Василій Кокотайло зъ Яблонова завѣдательство парохію Чайковичъ, дек. комаріяньскаго.

Введеній въ душпастирство капелянія Схід-ниця, дек. дрогобицкого, о. Григорій Савицкій.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

— О. Іоанъ Санчицъ, парохъ въ Ярославѣ, почетный совѣтникъ консисторії, упокоївся для 17 (29) липня с. р. въ 52-мѣтъ роцѣ життя, а 26 мѣтъ роції своєї патротичної дѣяльності въ званію ру-ского священика. Покойний тѣшився великою симпатією якъ въ самомъ мѣстѣ Ярославѣ, такъ и въ цѣлій окрестності и бувъ любленій отъ всіхъ станівъ, чого найлучшимъ доказомъ було, що на похоронахъ покойного, отбувшихся въ вторник днія 19 (31) липня, явилася безчислене множство народу, представителій всіхъ урядівъ, а поважне число 37 священиківъ супроводило тѣлній останки покойного на кладбище. Подчасъ похорону проповѣдавъ о. Бѣрецькій зъ Журавицѣ въ церкві, а на кладбищі о. Матюкъ зъ Ляшківъ. Глубоко тронули слова обохъ проповѣдниківъ серця почитателівъ покойного. Пок. о. Іоанъ отъ самого поставлення священикомъ трудився тихо, но широ и неутомимо для блага церкви и народа руского, хочъ дѣткій тяжкимъ горемъ (новодвівшише передъ 19 лѣтами). Доказомъ того суть храмы божї, котрій були збудованій за его трудомъ и заходами. Будучи 12 лѣтъ парохомъ въ Смерекахъ, поставивъ хорошу нову церковь. Другою его заслугою єсть отпovѣленіе и укращеніе каплиць въ Мокначцѣ, где покойний бувъ такожъ черезъ 4 роки. Послѣдній 4 роки своєї дѣяльності, но короткої жизни провѣвъ покойний въ Ярославѣ и въ той парохії положивъ велики заслуги. Въ Ярославѣ находитися одна лишь руска приходска церковь, котрая була тоді въ дуже сумій і оплаканою станѣ. Гадка отпovѣленіе и укращеніе церкви парохіальної одушевила покойного о. Іоана и біть не спочивъ, поки гадки тої не перевѣдуть въ дѣло. Его тоді трудомъ и желѣзної витрвалості завдичують нїмъ ярославській мѣщане, що ихъ передъ тимъ опущена церковь стала тепер правою окрасою на цѣлу околицю; не щадчи свого труда и силь пересиджувавъ покойний зимовою порою неразъ и по 10 годинъ

въ церкві, щоби лишь розпочате дѣло довести скоро и добро до конця. Нинѣ отже, поглянувшись на ту величину святыни, мимовія насуваються намъ на мысль слова: „Ото дѣло покойного о. Іоана! Не дивно про то, що осиротілі парохіяне горко заплакали по утратѣ дорогого свого пастыря, бо въ нїмъ утратили свого правдивого парохіона і покровителя, котрый зъумівъ въ такъ короткій часъ позыскати собѣ серда всіхъ своїхъ парохіянъ; утратила въ нїмъ Русь вѣрного свого сына, котрый въ недовгомъ, бо лишь въ 52 лѣтній житю сповинивъ собственно свїй обовязокъ, а кождый, познавшій твердий характеръ и желѣзну природу того тихого, но ревного и неутомимого пастыря, скаже съ жаліємъ въ серці: „Вѣчна ему память“! — ІІ.

Обвѣщаніе.

До принятія воспитанниківъ въ тутешній публично-учительській заведеньї Фундациї бл. п. еп. Іоана Собѣгурскаго на роць школи 1873/4 визнача-ся речинецъ на 1-го л. жовтня 1883 р.

Условія до принятія доконче потребні суть слідуючі: 1) Укінчений 17-мъ роцѣ життя. 2) Непорочність обычайвъ. 3) Укінчена IV або більш III класа школъ народніхъ съ добрымъ успѣхомъ и 4) добрий, чистий и вже мужескій (не дитячій) голосъ.

Убѣгателі мають дотичнії свої подання, за-осмотреніе въ потребній свѣдоцтва, черезъ парохіальний урядъ найдальше до 25 л. вересня 1883 р. сюда предложити, а сама лично въ висше опре-дленіемъ речинці с. е. 1 л. жовтня 1883 р. въ тутешній каштелянії явитися. Кто зъ кандидато-въ вище сказанихъ условій не доповнить, того подання уважиднене не буде. Замѣсть формально-

го свѣдоцтва родженія и крещенія достаточно буде, если дотичній парохіальний урядъ на прошеннії убѣгателя, затвердивши тоїже, примѣтить ро-бітництво, дату родженія и крещенія.

Оть Епископской гр. к. консисторії.

Перемышль днія 1 серпня 1883.

Гр. Шашкевичъ, ген. викарій і ф.

Курсы львівській зъ днія 6. л. серпня 1883.

платитъ жаліївъ австр. валютою

р. кр. р. кр.

293 50 296 50

167 50 170 50

290 -- 295 --

2. Листы заст. за 100 р.

Общ. кредит. галиц. по 5% ав.

по 4% ав.

по 5% ав. період.

Банку гіл. галиц. 6% ав.